

JUMALAN TUNTEMISTA

Millainen Jumala sydämessäsi on? Tunnetko Hänet ja tiedätkö mitä Jumala – taivaan ja maan Luoja – todellisuudessa on? – Näyttää siltä, että muovaamme usein mieleemme maailmassa oman mieleisen Jumalan, jota sitten rakastamme ja palvomme. Saatamme määrällä ominaisuuksia ja kuvitelmia, millainen Jumala on, ja toisinaan selitämme myös toinen toisillemmekin näitä "uskomuksia."

Viime vuosina olen kohdannut *ihmisten jumalia*, joista toiset ovat läpeensä ja pelkästään armoa, toisen jumala ei voisi koskaan satuttaa ja jonkun jumala vaatii jatkuvaa ja piinallista yhteyden pitoa, yrittämistä, pinnistämistä ja ponnisteluja. Joidenkin Jumala näyttäisi olevan seurakuntakulttuuri, kokoukset, ulkoiset puitteet ja osallistumiset.

Muistanet, miten Raamatun sana kieltää tekemästä minkäänlaista jumalankuvaa, jota sitten palvoisi jumalana. (2.Moos.20:4) On hämmäntävää, miten lähellä meitä jokaista on unohtaa elävän Jumalan tunteminen ja lähdemme vaeltamaan oman mieleemme ja halujemme mukaan - palvelen usein ja enemmän omia mielihaluja ja himojamme. Saatamme jopa kuvitella, että oma järkimailmamme tai tunteemme on Jumalan tahto. Toisinaan ihminen omassa tyhmyydessään saattaa luulla, että kaikki ihmiset ja Jumalakin elää jonkin ihmisen oman päään ajatusten kautta! Sellainen on ihmeellistä ja omahyväistä ylpeyttä!

Eräänä päivänä israelilaiset elivät samanlaista odotuksen aikaa, kuin me tämän päivän kristityt odottaessamme Herraamme Jeesusta Kristusta takaisin palaavaksi maanpäälle. Israelilaiset olivat Hoorebin juurella - vuoren, joka oli Jumalan kohtaamisen vuori. Mooses - tuon kansan johtaja oli mennyt vuorelle kohtaamaan elävää ja totista Jumalaa - joka antoi hänelle myös ne kymmenen käskyn taulut, joiden sisältö on kantautunut vuosituhansien takaa myös meille tärkeiksi elämänohjeiksi. Mooseksen viipyessä vuorella, kansa, joka tiesi Mooseksen vanhaksi mieheksi, alkoi epäillä. Heidät valtasi inhimilliset ajatukset siitä, että Mooses ei tulisiakaan takaisin. "Ehkä hän oli kuollut."

Israelilaisten usko nojasi kansan johtajaan, eli hyvin inhimillisiin perusteisiin. Tämä osoittautui kestäättömäksi juuri sillä hetkellä, kun luottamusta

olisi kipeinten tarvinnut. Jos he olisivat uskoneet Jumalaan, he olisivat luottaneet siihen, ettei Jumala jättäisi heitä ilman vastausta - niin kuin ei jättänyt-kään. Mooseksen tultua alas vuorelta, häntä kohtasi sydäntäraastava näky. Kansakunta oli koonnut ison määrän kultaisia koruja, valanut niistä kultaisen vasikan, jota he nyt ryhtyisivät palvomaan.

Odottaessamme Herraamme paluuta, saatamme huomata korumme ja rikautemme. Saatamme kiinnittää katseemme aineelliseen ja onnistumisiimme tehden niistä jumalkuvia palvotaviksemme. Olkoon se sitten näkyvää, tai näkymätöntä, sen ei pitäisi tulla esteeksi todellisen Jumalan tuntemiselle. Jumala nimittäin tahtoo, että oppisimme tuntemaan Hänet itsensä.

"Sillä laupeutta Minä haluan enkä uhria, ja Jumalan tuntemista enemmän kuin polttouhreja." Hoos.6:6

Eläessämme uudentestamentin aikakautta, voimme huomata, ettei Raamatun opetus poikkea tästä ajatuksesta. Paavali jatkoi samoilla linjoilla tietäen, että ainut ihmistä ja koko ihmiskuntaa auttava tekijä on Jumalan tunteminen.

"Ja Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan kaksi täyttä vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka hänen tykönsä tulivat; ja hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herran Jeesuksen Kristuksen tuntemista kaikella rohkeudella, kenenkään estämättä." Apt.28:29-30

Paavaliille oli äärimmäisen tärkeää, että seurakunta pysyy uskon ytimessä, **Jeesuksessa** Kristuksessa. Niin hän usein kehotti seurakuntaa ja opettajia kiinnittämään katsetta uskon alkajaan ja sen täydelliseksi saattajaan, Jeesukseen Kristukseen:

"Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle." 2.Kor.10:5

Paavalin oma usko oli myös kohdentunut Kristukseen miltei radikaalilla tavalla. Hänhän oli aikansa miltei koulutetuimpia juutalaisuuden ja jumalisuuden opin tuntijoita. Hän, fariseus - oli lukenut ja tiesi kaikki vanhatestamentin säädökset, mutta kohdates-

saan Jeesuksen Kristuksen tuntemuksen, katsopa hänen mietteitään Jeesuksen läsnäolossa:

"Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden luke-nut tappioksi. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä Hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana – että voitaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaisiin olevan Hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella; tunteakseni Hänet ja Hänen ylösnousemisensa voiman ja Hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani Hänen kaltaiseksi saman-kaltaisen kuoleman kautta." Fil.3:7-10

"Älä tee mitään jumalankuvaa" – sisältää myös viestin siitä, ettei meidän tulisi kehittää edes mielikuvaa, joka olisi vain meidän oman päämme tuotoksia. Ei turhaan Raamattu kehota meitä tutkimaan uskomme laatua, sillä emme kestä koetusta, mikäli uskomme ei ole aitoa uskoa Jumalan Poikaan, Jeesukseen Kristukseen.

"Sillä vaikka Hänet ristiinnaulittiin, kun Hän oli heikko, elää Hän kuitenkin Jumalan voimasta; olemmehan mekin Hänessä heikot, mutta me elämme Hänen kanssaan Jumalan voimasta teitä kohtaan. Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta. Minä toivon teidän tulevan tuntemaan, että me emme ole niitä, jotka eivät kestä koetusta kestä." 2.Kor.13:4-6

Taas toisaalla myös psalmin kirjoittaja rukoilee Jumalan edessä sanoja, joita tahdon usein käyttää omassa rukouksessani, sillä tiedän, että Jumala ainoastaan voi vaikuttaa minussa Pyhän Hengen kautta aitoa ja oikeaa uskoa:

"Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle." Ps.139:23-24

Jeesus opetti myös, millä asenteella pääsemme vanhurskautukseen, eli kohti Jumalan tuntemusta. Nuo kaksi ihmistä rukoilivat, mutta toinen omisti hyvin nöyrän ja myös itsensä tuntevan mielen. Ehkä hän oli ymmärtänyt, mitä hän on ihmisenä Jumalansa edessä:

"Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani. Fariseus seisoi ja rukoili itseksensä näin: 'Jumala, minä kiitan Sinua, etten minä ole niin kuin muut ihmiset, riistäjät, väärä-

mieliset, huorintekijät, enkä myöskään niin kuin tuo publikaani. Minä paastoon kahdesti viikossa; minä annan kymmenykset kaikista tuloistani.' Mutta publikaani seisoi taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen'. Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se toinen; sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään." Luuk.18:10-14

Joskus onkin niin, että tietyt sanat toimivat ikään kuin avaimena jumalisuuden sisälle pääsyyn. Usein saamme lukea pelastuneiden ihmisten kysymyksiä, kuten: "mitä minun pitää tekevän," ja "kuinka voisin ymmärtää?" ja "auta minua epäuskossani." Tällaiset asenteet johtavat juuri oikeaan asenteeseen, kohdataksemme Jumalan armoa elämämme keskellä. Jumalahan laitto yhdeksi vaatimukseksi nöyryyden saadaksemme osaksemme armon.

"Pilkkajille Hänkin on pilkallinen, mutta nöyrille Hän antaa armon." Snl.3:34

Tämä armon ominaisuus onkin ainoa tekijä Jumalassa, joka pelastaa meidät. On ymmärrettävä, että tekomme, olemisemme ja omat ajatuksemme ei voi pelastaa ketään.

"Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi. Sillä me olemme Hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme." Ef.2:8-10

Samantapaista nöyryyttä voimme havaita, kun Paavali opetti Jumalan kirkkauden tuntemisesta, että Jumala on antanut sen meihin - heikkoihin saviastioihin. Kysymys ei siis ole ihmisestä, joka tekee ja toimii, vaan Jumalasta, Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta, johon uskomme perustuu.

*"Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että Hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden. Sillä Jumala, joka sanoi: 'Loistakoon valkeus pimeydestä', on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa. Mutta tämä aarre on meillä **saviastioissa**, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näytäisi tulevan meistä." 2.Kor.4:5-7*

Raamattu opettaa selkeällä tapaa millainen Jumala on. Siksi Hänen sanaansa kannattaa lukea ja antaa sen ohjata

käsitystämme Jumalasta. Voimme nähdä toisinaan, miten Jumala oli kiivas uppiniskaista kansaansa kohtaan, samoin kuin monia Israelin vihollisiakin kohtaan. Niin usein ihminen on suututtanut Jumalan jumalattomuudellaan ja rakastaessaan pahuutta.

*"Ja niin kuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin **Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan**, tekemään sopimattomia. He ovat täynnänsä kaikkea vääryyttä, pahuutta, ahneutta, häijyyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahanilkisyyttä; ovat korvaankuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalaa vihaavaisia, väkivaltaisia, ylpeitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia, vaila ymmärrystä, luotettavuutta, rakautta ja laupeutta; jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät." Room.1:28-32*

Jumalan tuntemiseen pääseminen on siis ensisijaisen tärkeää oman ja myös toisten ihmisten pelastumisen tähden. Emmehän tahtoisitulla Jumalan hylkäämiksi siksi, ettei meidän kelpaa pitää kiinni Hänen tuntemisestaan?

Minua ilahduttaa suuresti Jumalassa se piirre, että kuitenkin lopulta Hän ennalleen asettaa kaikki - olemaan juuri niin kuin pitääkin. Hän on tehnyt ihmisen kanssa liiton ja Hän tulee uudistamaan sen! Tulee päivä tässä maailmassa, jona kaikki ihmiset - pienimmästä suurimpaan - tuntevat Herran! Voi, kuinka odotankaan tämän maailman pahuuden päättymistä ja sitä hetkeä, jolloin Jumalan kirkkaus ja voima saa vallita koko maailmaa!

"Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa toiselle. Sillä moittien heitä Hän sanoo: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton, en sellaista liittoa kuin se, jonka Minä tein heidän isänsä kanssa silloin, kun Minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet minun liitossani, ja niin en minäkään heistä huolinut, sanoo Herra. Sillä tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani. Ja silloin ei enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tunne Herra'; sillä he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat Minut. Sillä Minä annan

anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejensä." Hebr.8:7-12

Näitä pimeyden vuosia eläessä, toisinaan tuntuu, että ainoa ilo on todella Herran tunteminen, Hänen läsnäolonsa ja Pyhän Hengen täyteys. Maailman pahuus vyöryy joka paikkaan, ja sen tuomat seuraukset ovat nähtävissä kaikkialla. On kuitenkin valloittavaa tuntee Hänet, johon saamme joka hetki nostaa katseemme. Hän on tulevaisuuden ja toivon tuoja! *Kun kaikki horjuu ja maahan sortuu, niin sana Herran kestää ikuisesti! Hän on kanssamme loppuun saakka!*

Tahtoisitko sinä tulla täytetyksi Jumalan Hengellä? Tiesitkö, että juuri se tuo elämäsi keskelle kaipaamasi täyttymyksen ja tyydytyksen? Sinulla on luparuukoilla Pyhän Hengen täytettyä Jumalalta. Jeesus itse on luvannut, että *"paljoa enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä anovat!" (Luuk.11:13)* Tämä voitelu ja voima johtaa sinut koko totuuteen ja Pyhän Hengen valtaamana saat omistaa rauhan, joka varjelee sinut Jeesuksessa Kristuksessa! (Fil.4:7, 2.Tess.3:3)

Pyhän Hengen täyteyteen pääsemiseen sinun tulee tunnustaa sydämesi täysi Jeesuksen Herraus. Raamattu nimittäin opettaa pääsyn Pyhään Henkeen tunnustamalla, että Jeesus on Herra!

"Sen tähden minä teen teille tieltä väksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: "Jeesus olkoon kirottu", ja ettei kukaan voi sanoa: "Jeesus olkoon Herra", paitisi Pyhässä Hengessä." 1.Kor.12:3

Tämä toimii siis Jumalan antamana avaimena Pyhän Hengen osallisuuteen pääsemisessä. Uskosi kohde tulee siis olla Jeesus Kristus, Jumalan Poika, ja sinun tulee tunnustaa, että **Hän on Herra!** Tuon Pyhän Hengen virvoittavan vaikutuksen alaisuudessa saat anoa viisautta, pyytää silmävoidetta, kuulevia korvia ja ymmärtävää sydäntä - Häneltä, joka on sinun Luojaasi. Tahtoisithan sinäkin syventää Jumalan tuntemustasi?

"Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että Hän kaikkia armahtaisi. Oi sitä Jumalan rikkautta ja viisautta ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat Hänen tuomionsa ja käsittämättömät Hänen tiensä! Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut Hänen neuvonantajansa? Tai kuka on ensin antanut Hänelle jotakin, joka olisi tälle korvattava? Sillä Hänestä ja Hänen kauttansa ja Häneen on kaikki; Hänelle kunnia iankaikkisesti! Amen."

Room.11:32-36

